

The background of the entire page is a close-up photograph of several blue flowers, likely Anemones, with delicate petals and visible stamens. The focus is sharp on one flower in the foreground, while others are softly blurred in the background, creating a sense of depth. The colors are muted blues and greens against a dark, out-of-focus background.

REAALI Poiss

Tallinna Reaalkooli ajaleht | rp.real.edu.ee

Nr 164 | Aprill 2019

ARMSAD REAALIKAD!

Päike mitte enam ei piilu pilve tagant, vaid lausab lõõmab. Jälle on valge, varsti näeb juba üle jaanitule hüpata, sest tegelikult ka, see aeg on kohe siin. Jäänud on veel poolteist kuud kooliseinu, tolmuseid õpikuid ja kontrolltöid, siis on läbi. Selleks korra. Aga see poolteist kuud ei kulge ka muidugi niisama istudes, käes on üks kiirematest aegadest kooliaastas, kus kõigil õpetajatel tuleb meelde, et on tarvis teha kokkuvõtvaid töid ning paigutada need täpselt ühele ja samale nädalale. Veel toimub laulupeo ajaraunak, palju väljasõite ja muud põnevat, nii et aasta lõppeb taas rõõmsa rutuga. Alustan seekord 11. klassidest, sest kaheteistkümnendikke näeb lõpukellast saati märksa harvem. Kallid üheteistkümnendikud, peale vastupidavuse

ja UT edukalt ära kaitsmise muud nagu öelda polegi. Kui kellelgi on uurimistööde jutust veel väheks jäänud, siis ka sellest lehest on võimalik leida sel teemal üks lugu. Aga üldiselt eksameid pole, viimane periood on mõnes mõttes kui humanitaarne tiksumine. Nii et edu ja jaksu!

Kaheteistkümnendikud, kes te loodetavasti veel ikka haarate peale konspektide näppu ka Reaali Poisi, teile soovin edu eksamitega ja loodan, et eesti keel läks vähemalt nii hästi, et igauhe enda kohta paremini minna poleks saanud. Jäänud on viimased pingutused ja te kõik saate nendega hakkama.

Ja teie, kümnendikud, teil hakkab lõpule jõudma esimene aasta Reaalkooli

gümnaasiumis. See ilus aeg. Nagu ütles Kaspar Kalle oma lõpukella kõnes, siis Reaalkooliga olete tuttavaks saanud küll, kuid tööd teiega on õpetajatel veel palju vaja teha. Ja teil muidugi iseendiga ka.

Ilusat ja päikselist kevadet!

Margareta

HEAD REAALIKAD...

Nii kurb kui see ka poleks, on varsti meie kallitel abiturientidel aeg koolist lahkuda. Tähtsaimad üritused, nagu tutipäev ja lõpukell, on juba möödunud. Õnneks eesti keele eksamiga peaks tänase seisuga samuti ühel pool olema. Jumal, olgu sa tänatud! See eksam võtab ikka higistama peaaegu kõiki reaalikaid, sest just REAALkool on lisaks hariduse ka eesti keele ja kultuuri lipulaev Eestis. Meie koolil on ühed kõrgeimad eesti keele eksami tulemused riigis, eelmine aasta olime lausa parimad ning nii naljakas kui see ka poleks, matemaatikas me siiski

ei olnud. Ma loodan, et ka see aasta me suudame näidata sama häid tulemusi ja isegi veidi paremaid, et kõik õpetajad ja koolitöötajad saaksid meie üle uhked olla. Eraldi tahaksin tänada 134. lennu eesti keele õpetajaid, et nad suutsid meid arukateks ja kultuurseteks inimesteks kasvatada. Aitäh, õp Mirja, Anu ja Kristi!

Enda poolt sooviksin 134. lennule ikka indu ja jaksu ning *may the force be with you*. Motivatsiooniks: ~ 5 nädalat veel ...)

-Sofia Markson

6		8				1	
		2			9	3	4
	7	3	2	5			
2	8			4			6
7				9			2 1
				6 3	4 9		
9		5	1			7	
	3					1	2

		5				8	1	
			7				2	3
	9			1	8	7	5	
4		7						5
			4	2	5			
2						6		1
	3	1	9	7			6	
8	7				1			
	4	9				1		

Sisukord

- 2 Toimetaja & presidendi veerg
- 3 Kultuur
- 4-5 134. lend & lõpukell
- 6-7 Filmid
- 8 100 päeva ball & Intervjuu
- 9 Uurimistöö
- 10-11 Uurimistöö & Luule
- 12 Muusika & Tervisenurk
- 13 134. lennu pildid
- 14 Ristsõna
- 15 Väike maja & Õpilaste vastused

KARJÄÄRAPÄISUSE VASTU KULTUURIGA

Markus Vaher
135B

Nicolas Lotman
135B

Tere tulemast Eestisse! Meie ülepolitiseeritud ja negatiivsusest läbi imbutunud riiki, kus inimene on väsinud ja elab oma kibestumust välja vihaga. Jälgides vähegi päevapoliitikat ning päevasündmusi puutub inimene alailma kokku sellega, mis on parasjagu halb: õnnetused, surmad, skandaalid, valitsuse otsused (või siis antud hetkel valitsuse moodustamine). Toodang ise on ühiskonna peegel, öeldes seda, mida praegu tahetakse. Mis inimestes siis paneb seda soovima ja kuidas seda asendada?

Suur osa tänastest noortest kasvatatakse üles põhieesmärgiga teha neist konkurentsivõimelised töötajad või võimalikult edukad ettevõtjad. Vanemad seavad igal sammul ootuseid, mis toetavad nende peas kujunenud kapitalistlikku idüllnarratiivi: (1) laps peab käima eliitkoolis, seejuures tegema sporti, käima olümpiaadidel või mängima pilli; (2) lapse täisealiseks saades anda talle kätte Jaak Roosaare õpiku, Elon Muski biograafia ning mõnituhat eurot stardiraha, et ta saaks võimalikult kiiresti hakkama kasvatama oma passiivset sissetulekut; (3)

saata laps pärast kooliaastaid võimalikult prestiižsesse ülikooli (eelistatult välismaale), tagades talle hea sotsiaalsõrgustiku ja kindlad oskused, et ta saaks võimalikult kiiresti rajada oma innovaatilise idufirma; (4) ise saaks minna vanaduspõlve nautima. Loomulikult ei ole valdav osa vanematest sedavõrd ekstreemsed, kuid trend väärtustada rahalist edukust on meie ühiskonnas silmanähtav. Sedasi kasvatatud lapse elu võiks olla materialistlikust seisukohast ideaalilähedane, ent üks suurem küsimus jääb siiski kõlama: kas sedasi me kasvatamegi i n i m e s i ?

Inimese harimine ei saa seisneda pelgalt selles, et anname igale Katile ja Matile koolipingis mõned oskused ja teadmised, misjärel neil on vaba voli endale rohkelt raha kokku ajada, mille tulemusena nad peaksid saavutama igavese õnne ja õnnistuse. Säärase mõttekäigu probleem seisneb karjerismi kalduvuses teha inimesi õnnetuks, sest tööredelil ronimine on piinarikas ning väga suurt pühendumist ja õnne nõudev protsess. Kusjuures alalise survega ei lasta tekkida vahendeil oma muredega tegelemiseks või nende mõistmiseks. Nõnda kujunebki rahulolematu ühiskond, mis on haavatav populismi lubadustele. Kuid Kati ja Mati väärivad enam kui enese pooleks rebimist kasvatades pangakontot. Neil peab olema võimalik keerulisemal tasandil mõtestada lahti oma eksistentsi ja samuti peab olema arenenud oskus iseennast vabalt väljendada - seda saavad nad õppida läbi kultuuri.

Okei, õppimine läbi kultuuri - mida me selle all silmas peame? Kuigi kultuur on kõikjal me ümber, ei aita selles olukorras iga kultuuri vorm ega ilming. Leevendust pakub kultuur, mis teeb inimesi

rõõmsamaks ning paneb neid juurdlema enese ja maailma üle. Kirjandus ja kunst, mis meenutab vaid neidsamu probleeme, jättes arengud sisimas tagaplaanile, ei paku lahendust. Pikaajaline lahendus ei ole ka rõõmsameelses (kuid labases) kultuuris, mis aitab päris maailma eest põgeneda. Rumalatel naljadel, tükakal, rämpsikirjandusel on

muidugi oma kindel koht, kuid mõtlev inimene vajab enam. See ei tähenda jällegi, et iga inimene peaks kodus Kalevipoja regivärssi ja Shakespeare'i sonette lammutades muudkui maailma raskuse üle mõtisklema. Ei. Tekst võib olla hariv ja arendav aga samas tohutult lõbus. Huvitavad on näiteks postmodernistlikud klassikud, kus mõtlemapanevad seosed on kõikjal, kuid samas on viimne kui olukord absurdne ja eneoolematu. Isiklik soovitus langeb Jorge Luis Borgese novellidele, sest tiheda koolielu nõudmistega langeb novellivormi pikkus hästi kokku. Teine võimalus huumorivõtmes hariduseks on vaadata teatris vastavat lavastust, milleks sobivad imehästi Draamateatri tõlgendused vene klassikutest.

Kui kultuur veenides voolab, siis on järgmine samm seda veidi välja lasta. Ise loomine pakub eneseteostust, ajaviidet ja kohati ka vastuseid endale. Siingi oleks koka soovitus MITTE pöörduda halva poole ja selle välja laskmisele. Välja lastes tekitab uut ruumi täpselt sellele samale, mille välja lasid. Rõõmsamail teemadel rännates omaloomega oled seega ise rõõmsam inimene (vihaste/ nukrate teemadega täpselt sama). Ajaviite pool juhib mõtted mujale katastroofidest maailmas, mis oma rohkuses võivad murda ka tugevamaid. Muidugi ei tohi elada teadmatuses, kuid halakajakambris kaotad üsna ruttu usu maailmasse ja unustad enda rolli selles. Mistahes loometegevus eeldab ka mõtletegevust. Eeldusel, et autor tahab anda edasi mingitki sisu, s.o emotsiooni või ideed, on vaja konstrueerida ühtne tervik vastavas kunstivormis. Kui panustada aega mingi probleemi või asjaolu lahti võtmiseks ja uuesti kokku panemiseks, on lihtsam anda realistlikumaid hinnanguid selle kohta, mis on tegelikult problemaatiline ning oluline.

Ühiskond sumbub tasapisi materiaalsusesse ning selle vältimiseks peab igaüks panustama kõrgematesse väärtustesse. Elus on, kurat võtaks, muudki kui raha, kiim ja spliin. Kultuuris on need kõik ja enam! Lõpetuseks väike hoiatus: loometegevus ei tohi toituda karjerismikirest lootuses saada rahalist rahuldust ja tunnustust. Enamus inimesed kahjuks pole andekad loojad (sh ka meie, loo autorid pole andekad), kuid see ei tähenda, et nii ei võiks auru välja lasta. Ja ega tegelikult enne ei tea andest või selle puudusest, kui pole tuhkagi tehtud. Leia omale sobiv väljendusvorm (proosa, luule, graafika...) ja tee midagi!

Alilikas: Kõlvatud Kirjandusmeemid

Kirjandustudengi õppetöö

Kas siis selle maa keel
lauu tuules ei või
taevani tõustes üles
igavust¹ omale otsida?

MA PEAN JOOMA
Lauluke
Põlumaa on joomas,
maada joovad metsad;
oja annab juua
sinimere suule;
päev on joomas merda,
kuu on joomas päeva.
Mind mu sõber sõimab,
et ma tahan juua

Ootused

Tegelikkus

Teemaviiteline meem

134. LEND ÜTLEB AITÄH!

“Väiksed trikid, väiksed nipid...” nii laulsid Kessu ja Tripp meie lapsepõlves pisikeses Sanyo teleaknas. Sanyo ei tee enam televiisoreid ning Ester Pajusoo mängitud Kessu koos oma Tripiga on ammu unustusse vajunud, kuid trikke ja nippe jagatakse ikka. Seekord on kätte jõudnud abituriumi kord koolikaaslastele oma kogemusi jagada, mitte et me end just vana ja väarikana tunneksime, aga proovida ju võib.

Tunnustage pedagooge

Jumalat ja rahvast saab teenida kahe elukutse kaudu, kas arst või õpetaja olles. Kuna viimane on selgelt Eesti riigis vähem tasustatud, võib pedagooge pidada kõige andunumateks jumala ja oma rahva karjasteks. Olgugi, et mõni karjane vahel PowerPointide või töölehtedega üle pingutab, igatsema jääte neid rohkem kui arvatagi oskate! Võtke igast Moodle'i projektist ja kultuuripäevikust maksimum, sest nii säravaid pedagooge tuleb mujal tikutulega otsida.

Reaali Vaim

Kui pole soovi olla see lennukaaslane, keda 20 aasta pärast meenutatakse nii: "Aa, ta oli ju see poiss, kes seal etenduses nagi mängis!" siis võtke osa igast üritusest, mis Reaalis korraldatakse. Olgu see siis tantsuõhtu, rebaste nädal või ühepoolne sõpruskooli auks korraldatud teemapäev. Reaali Vaim ergastab vaid neid, kes teda

(hilisõhtutel) koolis oodata oskavad! Siinkohal ei saa üle ega ümber Potsa tänamisest, ilma temata ei oleks tänaseni nii mõnigi A klassi poiss omavanuse tüdrukuga tantsinud.

Klassireisid

Reaali klassireisid on alati olnud kui Venemaal kirgi kütanud tõsielusarja “Puhkus Mehhikos” episoodid: uskumatult nilbed, kuid vägagi meeldejäävad. Legend räägib, et klassiõdedele valgeid roose kinkinud noormeestel ootab ees kaks aastat õnnetut armastust! Karistuse vältimiseks võtke koolireisidel rahulikult või kui juba rooside kinkimiseks läks, siis kinkige vähemalt punaseid roose!

Klassiõed ja -vennad...

Kogemused on näidanud, et omavanustega lähedasemaid suhteid luues on ka kaks ohtu: a) (lähedased) suhted saavad mingi hetk otsa või b) lähedus jääb väga lühiajaliseks (üheõiseks). Kui lennukaaslasi annab tunniplaani alusel süsteemselt koolikoridorides vältida, siis klassikaaslasi saab vältida vaid süsteemselt tundidest puudumisega. Kuna seda viimast ei tunnista direktsoon isegi intelligentsemate puhul, siis tasub klassikaaslastega (lähedasemaid) suhteid luua alles 12. klassi viimases pooles. Kui ka Bulgaarias midagi nihu peaks minema, ei ole vähemalt kohustust peale lõpetamist üht ja sama klassiruumi jagada.

No ragrets

Gümnasist ei ole päris täiskasvanud inimene. Vahelduseks Nietzsche lugemisele või keeruliste keemiavõrrandite lahendamisele nautige oma nooruspõlve, gümnaasium võib olla viimane võimalus selleks. Suur ja arukas inimene jõuab meie generatsioon pea terve igaviku olla, seniks aga naerge nii, et kõhulihaste trenni minema ei pea, kinkige oma õpetajatele (Dobby) maske, tehke häid ja ka halvemaid nalju, kitkuge kanu garderoobitädiga jne.

Igal asjal oma koht

Olgu retsinädal või tavaline kolmapäevane masendus, koolivets pole koht kokteili kulistamiseks, ei ole see mugav, turvaline ega lõppude lõpuks ka ju eetiline. Jutud räägivad, et koolist 100 meetri raadiuses asub selleks palju hubasem koht, kus olevat ka eriline pakkumine kolmele kamraadile korraga. Säasta ennast, direktsooni ja vetsujärjekorras ootavaid kaasõpilasi, ära kulista koolivetsus!

Ja vist ongi kogu moos, üks kõiki trikke ja nippe ei saa me ju ette ka öelda, muidu ei jää noorematele üldse avastamisrõõmu. Nautige neid Eesti parimaid õpetajaid, tasuta koolitoitu, Reaali vaimu, oma kaasteelisi ja kõike muud, mis Reaalkoolil pakkuda on. 134. lend tänab kõiki kaasteelisi, hingekarjaseid, abipersonali ja Reaali Vaimu. Meie katsume nüüd pesast välja lennata, aga ega te meist päris lahti ei saa, musid, kallid, õhupallid! 🎈

JA ONGI LÄBI...

//////////

Birgit Saliste 134B
Andre Otti 136B

Mida tundis abiturient lõpukella

Ja ongi läbi. Või vähemalt nii väidetakse, sest tegelikult kolm korda nädalas peab abiturient oma nägu ikka koolis näitama. Aga see päev, mida nimetatakse lõpukellaks, oli ära ja mulle on viimane koolikell kõlanud. Kolmapäev, 17. aprill oli täis naeru ja pisaraid. Rahvariided nii mõnelgi esimest

korda seljas (erakordselt palju noormehi Viljandi sinises kostüümis), nautisid kõik hommikust peale kaunist ilma ja käisid ka nendes üksikutes tundides, mis keset päeva tunniplaani olid topitud. Ja siis saabus see saatuslik aktus – viimane ühine üritus enne lõpetamist. Pudireas, põnnile kaardike näpus, sammusime ühtse lennuna aulasse. Erik Mäe sai suurima aplausi enne, kui jõudis isegi pulti astuda. Üllatusesinemine ja kõne said Kallel vahvalt esitatud ja kui pisikesed koolikaaslased Jaan Tätte saatel aulasse tulid, langesid ka esimesed pisarad. Pean hoiatama, et ketis mööda kooli

ja linna jooksmine on valus katsumus. Lisaks sellele, et kahe inimese vahel tunned ennast peaaegu pooleks rebituna ja pidevalt tõmmatakse sind vastu laudu, uksi ja kappe, liikusid mööda inimketti müstilise päritoluga elektrilöögid. (Päriselt ka, kes selle taga oli, tunnista üles, haige.) Aga lõbu oli laialt – isamaalised laulud, naljad ja haiget saamised. Edasi läksime bussiga Vabaõhumuuseumisse. Kõrtsilaua taga sõime ja jõime, kasutades selleks üldse mitte ajastukohast teenust – Wolti. Nagu hiljem Instagramist näha, said pildid iga nurga alt tehtud. Ka kosjamängud said

mängitud ja tantsud tantsitud. Üritus sai läbi kiiremini, kui oleks võinud, ja juba oligi see emotsionaalne päev õhtusse jõudnud.

Mida tundis kümnendik

Kümnendikele tuli väga ootamatult aeg, mil nende jumalate kooliaeg on lõppemas. Avastasin, et Reaalkooli gümnaasiumis tuleb aega hinnata, sest aasta koolis läheb tõesti kiiresti mööda. Lõpukella aktus tõi kümnendikele palju

emotsioone, nii kurbasid kuid õnneks ka rõõmsaid. Meie klassi õpilased käivad tihedalt läbi abituriumiga, mistõttu peale aktust oli tunda klassis raskemeelsust. Abiturientide edasised plaanid viivad neid Reaalkoolist kaugemale ning kurvatseme, sest edaspidi ei pruugi sõprasad kohata nii tihti kui varem. Samuti sai naerda ja rõõmu tunda, sest hullavate kaheteistkümnendike tuju tõstis ka meie oma. Nagu tervele aulale, nii ka meile meeldis Kaspar Kalle julge kõne, mis

võis riivata tundeid, kuid see-eest omas mõttega sisu. Tore oli Kaspar Kalle, Karl Gregor Baumann ja Andres Kauri üllatusesinemine. Tundsin, et peaks klassikaaslastega samuti haarama kinni võimalustest kooliüritustel ja tegema laval koos totrusi. Need on ju lõbusad koolikaaslastele, suurendavad esinejate omavahelist sõprust ja panevad julguse proovile. 🎤

LÕPUKELLA KÕNE

//////////

Kaspar Kalle 134C, Kai Vallikivi 134C, Karl Gregor Baumann 134C, Triin Veskimeister 134C, Mikk Truve 134C

Lugupeetud direktor, juhtkond, õpetajad, õpilased ja nüüdsest juba kaaskannatanud.

Proovisin suure nõu ja jõuga vältida lääget teksti, kuid tahes-tahtmata on selline jutt kerge tulema. Meie aeg hakkab siin koolimajas otsa saama. Iga uus päev on päev lähemal eksamitele, uutele väljakutsetele, iseseisvale elule. See kõik oleks juhtunud nagu Rene Truutsi aevastus tunni kõige vaiksemal hetkel: sekundiga läbi ning täiesti ootamatult. Kuid selle väheste tuntava ajaga oleme kogunud mälestusi, mis ei kao iial.

Rebased – Usun, et tänaseks olete te aru saanud, kuidas ökosüsteem siin Reaalkooli seintevahel toimib. Olete osavalt suutnud selle lühikese aja jooksul endale nime teha. Ega te ei peagi olema kõige paremad reaalinetes või olümpiaadides, erinevus rikastab. Omast kogemusest võin öelda, et panustamine kooliellu võib olla isegi tulusam kui hästi sooritatud keemia kontrolltöö. Siiski ei piisa pelgalt ilusatest nägudest, vaja on ka sisu. Ja vaadates neid tühje, mitte midagi ütlevaid pilke, võin öelda, et õpetajatel on ees raske töö. Jõudu ja jaksu teile, õpetajad! Õnneks olete te oma tasemele vastava eneseväljendusvahendi leidnud Soundcloud räpi näol – tublid! Tsiteerides klassikuid 136. lennust: **“Mul on khmkhm ükskõik, sest ma olen noor.”**

135. lend – UT lend, kahjuks paaritu lend, kuid siiski viimane normaalne lend Reaalis. Ma ei valeta, kui nendin, et 11. klass on igas

mõttes “vabandage väljendi eest” SITTT! Aasta möödub UT-d kirjutades, selle üle pidevalt mõeldes ja seda kurtes ning 12. teenindades. Tuleb meelde aeg, mil ise olles 11. klassis ruumis 305 aknapoolse rea 4. pingis, saime kogu klassiga Anu Kella järjepideva hukkamõistu osaliseks. Eileidunud valdkonda, milles 10.b klass poleks olnud pädevam. Uhkusega ütlen, et praeguseks on Anukas jõudnud mõistmisele, et võib-olla 12.c klass ei olegi nii lootusetu kui esmapilgul tundus. Kuid sellegipoolest, ärge heitke meelt, sest olles ise selle kõik läbi elanud, teame, et pingutus oli seda väärt. Tee tööd, näe vaeva, siis saab ka kultuuripäevik tehtud. Aasta läheb mööda, mõned jäävad maha – see on looduslik valik. **“Üks kõikide, üks kõikide!”**

134. lend

A.klass – Tore, et olete kohale jõudnud! Kas ka täies koosseisus, seda ma öelda ei oska. Kes veel ei tea, siis TERE, mina olen Kaspar! Juba kolmas aasta oleme ühe katuse all õppinud, aga siiski kõnnivad aktustel vastu uued näod. Siinkohal tahaksin tänada Erkot, Sofiat, Oskarit, Albertit, Arthurit, Rasmust, kes te hoiate A klassi sotsialiseerumise taset veel kuidagi vee peal. See-eest on teil ühed vägevad klassijuhatajad. 2 tõelist Kalevite soost kangelast ning 1 malbe ja sooja südamega Linda, kes kangelasmehi vaos hoiab. Aitäh Thea, Erik ja Meelis! Suurt tunnustust väärib sellise töölõhna sees selge mõistuse säilitamine. **“0101001101110111011001010110000101110100”**

B.klass – luuanduse klass, siseintriigide klass, armastus kolme Bocki vastu klass. Kahjuks või õnneks ei ole nende 3 aasta jooksul veel päris selgeks saanud, kas te olete pigem A või C klassi inimesed, aga üks on ka iga klassi siseselt neid õpilasi, kes on oma olemuselt ära eksinud valesse suunda. Ärge saage valesti aru, te olete mulle ikkagi väga armsad. Kui ei

leiduks Britat või Liisat või Laasikut, oleksid pooled kooliüritused märksa mannetumad. Aitäh teile nende ürituste korraldamise eest, mõni meeles, mõni mitte. Ja suur tänu õpetaja Kristi Koidule, et suutsite kasvatada neist normaalsed inimesed. **“BOCKI BOCKI MU BOCKII!”**

C. klass – klass, kes on andekas kõiges muus peale õppimise. Meie kallis Madis on öelnud: “Ma tunnen ennasträhnina, kes toksib betoonseina ees.” Jah, see on tõsi, ega meiega kergelt läbi saa. Tee, mis sa teed, välja meid siit koolist ei juuri. Me oleme proovinud, näiteks on meil klassis ülekaalukalt kõige rohkem käskkirju ühe õpilase kohta. Kui mitte kogu Reaalkooli ajaloos, siis viimastel aastatel kindlasti. Aitäh, Jan ja bande! Lohutuseks õpetajatele saan öelda, et mis raskelt tuleb, see raskelt läheb. Me olemegi teistsugused. Villu, sa oled üks omamoodi klassijuhataja ning meie kantseldamise eest üks hiigelsuur kniks ja kummardus. **“3 4 LASSO!”**

134. lend – Jah, me oleme üks omamoodi lend. Viimane stereotüüpsete suundadega puhas kolmesuunaline lend. Läbi raskuste ja ükskõik milliste komistuskivide oleme me suutnud hoida naeratust näol ja lõbusat meeleolu. Nii mõnelgi õpetajal suutnud halva päeva keerata ilusaks. Kõik õpetajad, kes on meid kunagi õpetanud – selle tänu suurust, mille te olete ära teeninud, on peaaegu võimatu sõnadesse panna. Kuid siiski ma seda teen – südamest aitäh teile! Need ei ole pelgalt akadeemilised teadmised, mis me siit koolist kaasa võtame, vaid ka elutarkused ja õpetussõnad tulevikuks.

Kallid lennukaaslased! Nautigem neid viimseid hetki selles neoklassitsistlikus, kolmnurkse frontooni ja 6 karüatiidiga ajaloolises koolimajas ning head põrumist eksamitel! **Musi püksi ja päikest!** 🎵

FILMID MEIE ÜMBER

Kristofer Mäeots 134C
Siim Laasik 134C

Filmid juhivad teatavasti meie elu suurel määral. Nad mõjutavad ja kujundavad meid inimestena ning vahel näeme me filme ka päriselt enda ümber. Toome teieni oma nägemuse sellest, kuidas on mõned filmid seotud meie koolieluga ja loodame, et näete neid seoseid või vähemasti tekib soov neid filme vaadata, sest nad on kõik tõepoolest seda väärt.

MATEMAATIKA – “MEMENTO” (2000)

“Memento” on äärmiselt segane linateos. Segadusse ajav, segadust tekitav. Ta hüppab erinevate aegade vahel, kuid jõuab ikkagi kuidagi mingisuguse lahenduseni. Täpselt nõnda käib ka matemaatikatund: sul on lahendamist vajav ülesanne, kuid esimese hetkega ei pruugi õigele lahenduskäigule tulla. Mõtled pisut, hüppad erinevate valemite vahel, süvened ja lõpuks on käes hetk, kus sul on olemas lahendus ja lõppvastus. Kuigi matemaatikas võib vahel tulla vastus ka vale, tuleb konkreetne seos pigem sellest eduelamusest ja protsessist, mis mõlemaga kaasneb.

FÜÜSIKA – “THE PIANIST” (2004)

Geograafia kui *rap battle*

Ajalugu kui Forrest Gump

Põgened ja püüad ellu jääda. Võitled oma elu eest. Pääsemine ripub kogu aeg noatera otsas. Surm ootab sind iga nurga taga. Füüsika on teadupoolest keeruline. Noh, on neid, kes seda mõistavad, aga nobiliteedi jaoks on see kindlasti pingutust nõudev. Kõik ei saagi pääseda: vahel kukudki läbi ja põrud. “The Pianist” räägib juudi päritolu Poola pianistist, kes Teise maailmasõja vältel põgeneb Saksa võimude eest ning varjub erinevatesse mahajäetud hoonetesse. Teda ähvardavad korduvalt mitmed ohud,

Allikas: Paramount Pictures

sealhulgas nälgimine ja mahalaskmine. Film on tõepoolest suurepäraselt kaunis, nii nagu ka füüsikaseadused. Kuid selleks, et näha, mis selle pianistiga lõpuks saab, tuleb lihtsalt minna filmilainele – nagu tuleb vahel minna ka füüsikalainele.

AJALUGU – “FORREST GUMP” (1994)

Vahel tunned, et tahaksid lihtsalt joosta. Joosta, mets, joosta. Joosta kuhugi kaugele ja eemale, eemale kõigist kohustustest ja

Allikas: Entertainment Weekly

Uurimistöö kui The End of the F***ing world

Allikas: Amazon

halbade asjadest, kuhugi paremasse kohta. Ajaloos tunned vahel, et jooksed erinevate sündmuste ning hetkede vahel läbi aegade. “Forrest Gump” on lihtsalt geniaalne film, mis on ka otsesemalt ajaloo seotud, kuna kõneleb mitmetest olulistest hetkedest läbi USA kuue- ja seitsmekümendate. Tom Hanksi sooritus Forresti rollis on samuti lihtsalt puhas kuld, mis tõi andekale mehele ka Oscari.

GEOGRAAFIA – “8 MILE” (2002)

Edukust ei saavutata põrumiseta. Avad Moodle’is geograafia alakategooria. Teha on vaja Brasiilia majanduse geoloogiliste eelduste iseloomustust, kuid sa ei suuda, taha ega viitsi. Lihtsam oleks võtta mõne varasema õpilase töö, aga seda ka nagu ei raatsi otsida. Keeruline on. Lõpuks võtad end siiski kokku ja teed selle hambad risti, läbi higi, vere ja pisarate ära. “8 Mile’i” peaosas on Marshall Bruce Mathers III ehk Eminem, kes mängib tundmatut räpparit, kes üritab muusikamaailmas läbi lüüa. Ta osaleb ka *rap battle*’itel, ent aluses ei saada meest edu. Eminem variseb pingel all kokku ja kõnnib lavalt minema. Räppar nimega B-Rabbit tõuseb peagi tuhande nagu fooniks ja teda ootab ees taassünd ning lunastus. Geograafia on samuti sinus endas kinni: kui pingutad ja näed vaeva, ületad ka pikimad Moodle’i ülesanded.

GARDEROOB – “ATLANTA” (2016–...)

Raske on kirjeldada, milliseid lennukaid ideid suudavad reaalsed garderoobis välja mõelda või mida võib garderoobis kohata. Mõned näited on tomativiil, mis

oli seina peal kaks kuud, jutt käsikiimlemise tulevikust ning ka seal olevad näitused nii NATO lippudest kui ka klepsudest. Iga päev kohtab garderoobis midagi uut. Nii on ka seriaali “Atlantaga”. Kui üks osa räägib tumedanahalise Justin Bieberist, siis juba järgmises osas sõidetakse inimesi alla läbipaistva autoga. Nagu pealkirigi vihjab, siis seriaali tegevus toimub Atlantas, kus Earn hakkab oma nõbust räppari Alfredi ehk Paper Boi määndzeriks. Atlanta on komöödia, kuid iga osa taga peitub sotsiaalse elu mõtestamine, mis ei ole võõras ka meie armsale garderoobile.

REKI PRESIDENT – “SORRY TO BOTHER YOU” (2018)

Iga kord, kui keegi saab uueks Reaali Esinduskogu presidendiks, on lootust, et asjad muutuvad paremuse suunas, kuid reaalsuses mitte midagi ei muutu. President muutub vaikselt rohkem juhtkonnameelsemaks kui õpilaste huvide eest seisvaks ja oma radikaalsete valimislubaduse esindajaks. Selline olukord leidub ka Boots Riley esimeses täispikas filmis. Film räägib tumedanahalise telemüüjast Cassius Greenist, kes peab kasutama oma valget häält, et müüa klientidele rohkem asju maha ning saada kõrgendust. Cassius muutub oma tööle kellekski teiseks, keda tema sõbrad ei tunne enam ära. Nii REKi president kui ka Cassius peavad oma kõrge koha eest maksma oma hingega ning vaesel reaalsel ei jää muud üle, kui iga aasta oodata uult presidendilt midagi, mida ta korda ei saada.

RUUM 402 – “CALL ME BY YOUR NAME” (2017)

Ruumil 402 on mitu nime (koosolekuruum, puhkeruum, tööruum), kuid tundub on see millegi muu poolest. Nimelt on see ainuke koht Reaalis, kus isegi koosoleku ajal saab oma sabaaluse elegantselt istutada mõnusa ja pehme diivani peale, mistõttu tekib kõigil selle ruumiga salajane armastus, sest sa ei taha, et kõik sellest teada saaksid. Filmi “Call Me By Your Name” seitsmeteistkümneaastaselt peategelasel Eliol on sarnane probleem. Ta on armunud mitu aastat vanemasse Oliveri, kui nad veedavad koos suve Põhja-Itaalias. Selle filmi kaameratööd saab võrrelda ka meie huvijuhtide ruumis oleva diivaniga. Mõlemal juhul tahad sa seal olla, kas diivanil või Põhja-Itaalias.

UURIMISTÖÖ – “THE END OF THE F***ING WORLD” (2017–...)

Nimi vist ütleb juba kõik. Sari räägib 17-aastasest psühhopaadist Jamesist, kes otsustab, et ta üritab nüüd inimest tappa. Selleks valib ta oma mässulise klassiõe Alyssa, kellega nad koos minema jooksevad ja hakkavad otsima Alyssa kadunud isa. Nii on ka sinul, uurimistöö kirjutajal, esimene instinkt joosta oma uurimistööga võimalikult kaugemale oma juhendajast kui ka tähtpäevade eest, kuid aja jooksul te õpite end paremini tundma ja teie suhe muutub, täpselt nagu Alyssal ja Jamesil. Sari on kohati väga naljakas, mida sa ei tunnetä küll uurimistöö kirjutamise ajal, kuid usu mind, peale uurimistöö kirjutamist on selle üle hea naerda.

100 PÄEVA BALLI TASUB OODATA

Erko Olumets
134A

Saja päeva ball toimus 22. märtsil. See algas piduliku sissemarsiga, tseremoniaimeistriga eesotsas, tema järel tulid balli prints Siim Laasik ja printsess Anette Maria Olgo. Nende järel sammusid paažipaard, eelmise aasta prints ja printsess ja seejärel juba õpetajad, nende järel kõik teised.

Kui rahvas oli saali sisenenud, näitas valitud seltskond ette oma poloneesi. See on Poola rahvatants, äärmiselt väärrika ja piduliku iseloomuga ballitants. Tantsijate silmist oli näha, et nädalatepikkune harjutamistsüklil oli olnud pingutust väärt.

Poloneesi lõppedes avas direktor Ene Saar balli. Direktori kõne oli selline nagu peab: lihtne, lühike ja inspireeriv. Kui paar apsakat välja arvata (mida me siinkohal teeme, kuna ajalugu kirjutavad võitjad), olid kõik seni laabunud suurepäraselt ning hakati tantsima avalassi. Nagu ikka, alustas sellega esipaar. Kiiresti täitus saal paarikestega, kes muusika taktis valsisamme imiteerisid. Kes pea perfektselt, kes veidi kehvemini. Seejärel toodi sisse šampanja ja külalised hellitasid oma maitsemeeli.

Kuna Reaali Poiss on äärmiselt ühiskonnatundlik väljaanne ja hea ajakirjandusliku tava etalon, olen sunnitud siinkohal mainima, et tegu oli šampanjaga, mille alkoholiproov oleks laborist tulnud tagasi negatiivsete tulemustega. Kuid nagu võite ise arvata, ei häirinud see peolisi teps mitte.

Šampanjaklaas käes, tutvuti lähemalt ballikülalistega, tehti tseremoniaalne kõlksatus ning õnnitleti saatusekaaslasi imeilusa kostüümi, meigi, soengu või üleüldise olemuse eest. Istuti lauda, misjärel nagu võluväl ilmusid kelnerid ja asusid täitma tühjendatud šampuseklaase morsi ja veega. Peale suupistevooru sisenes ansambel ja algas esimene tantsuvõru. Ballilised kuhjusid tantsupõrandale. Kui tundus, et rahvas on väsinud, võeti nõuks maha tantsida üks perekonnavalss, mille peale elavnes kogu peoliste vägi.

Et ballilistest kohe kogu energiat mitte välja imeda, võeti nõuks teha tantsust väikene paus ja nauditi balli üllatust. Meelelahutajateks olid sel korral meie kangelasel ruumidest 201 ja 202 – füüsikud. RE-trio (REimann, REivo ja REedik) abikaasa on Füüsika, kuid õhtuga sai selgeks, et abielumeestel on hinges ka saladus: kõigil neil on armuke nimega Teater. Libretist Reimann teatas uhkelt, et just 100 päeva balli jaoks on valminud tema koostatud kolmetunnine operetitekst,

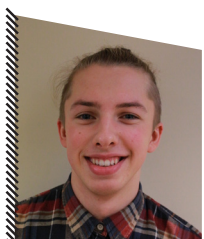
kuid libretotekstist mängiti ette vaid veerandtunnine osa, kuna Reaalkooli aulas puudub lavamehhanismide kompleks, mis sellise teose esitamiseks tarvilik oleks. Operett kandis nime “Minu veetlev kool” ning oli näha, et libretist Reimann oli saanud ainelist inspiratsiooni oma päevatööst füüsikaõpetajana. Laval tuli välja ka Reimanni diivalikkus: libretist oli ära kasutanud oma positsiooni ning kirjutanud ennast peaossa, Reivo ja Reedik jäid pigem toetavatesse rollidesse.

Kuna Reaalkooli aulas puudub orkestriauk, olid näitlejad sunnitud esitama laule *a cappella*, kuid sellele vaatamata läks libedalt. Operetile järgnes teine tantsuvõru. Üle oli saadud algsest häbelikkusest ning tantsiti mõnuga.

Tantsule järgnes rüütliturniir, kus rüütlil ja tema südamedaamil tuli ennast tõestada. Mõõtu võeti nii mõõgakunstis kui ka lüürikas. Parimaks rüütlis tunnistati Katri-Liis Kaasik ja parimaks südamedaamiks Mikk Tali. Lugesime koos ka vilistlase Kalev Vapperi loitsu, et endale saabuvaks eksamisessiooniks head hinded loitsida. Sellele järgnes viimane tants ja tordisöömine, millega õhtu ka lõppes.

Ball ületas paljude abiturientide ootused. Üllatusid kõik, kes olid üritusest skeptilisel arvamusel. 100 päeva ball on koos lõpukellaga üks tähtsamaid traditsioone, mis aitab lendu teha ühtsemaks. ^R

MIS TUNNE OLİ? ABITURIENT KÄIS ÜHISKATSEL

Kristofer Mäeots
134C

Kevad on ilus aeg, mõne jaoks ka katsete tegemise aeg. Reaali Poiss saatis abituriendi Mihkel Uutari katseid tegema, et näha, kuidas üks abiturient põhikooliülesannetega hakkama saab. Järgneb intervjuu.

1. Miks sa otsustasid nelja kooli katseid teha?

Ilus vastus: Tahtsin end proovile panna ja näha, mida head on kolm aastat Tallinna Reaalkooli gümnaasiumi haridust mulle andnud.

Aus vastus: Mu noorem vend tegi samuti

nelikkatseid, paneme kaks asja kokku ja ilmneb, et sellest saaks lehte üsna põneva võrdleva intervjuu/artikli/Venn'i diagrammi vms teha. Oleks ju äge, kui ta oleks vestlustele pääsenud ja saanud öelda, et ta on Reaali Poisile intervjuud andnud.

2. Kas sa arvasid, et oskad kõiki ülesandeid lahendada?

Jah, suht lamp oleks tühja peaga minna olnud.

3. Kas sa vaatasid mõne teema testi jaoks ka veel kord üle?

Jah ja ei. Ma aitasin vennal füüsika ja matemaatika testideks korrata aga ise rohkem midagi ei vaadanud.

4. Kus ja kuidas katsed Sinul toimusid?

Minu katsed toimusid peaagu samamoodi nagu kõigil teistel katsetajatel. Sain omale

koodi ja läksin kella kümneks kooli. Mind kutsuti nimekirja alusel klassi ja istusin taha nurka teistest natukene eemale. Umbes kaks ja pool tundi hiljem viisin paberid lauale ja jalutasin klassist välja.

5. Kas tegid ka üheksandas katseid?

Mhm, muidu ma ei annaks seda intervjuud. Olümpiaadides ma nii andekas ei ole://

6. Kui närvis olid sa enne katseid 9. klassis ja kui närvis olid sa praegu?

Ma ausalt ei mäleta, küllap natuke ikka olin. Aga sel aastal ei pakkunud katsed küll mingit pinget. Ma olen rohkem närvis kui ma hommikul garderoobist trepist üles kõnnin.

7. Tervikuna, kas ülesanded olid rasked?

Millised ülesanded olid kõige lihtsamad? Eesti keel oli paras pähele. Üks käänamise/pööramise ülesanne. Oli vist

antud sõna ‘vesi’ ja pidi selle panema mitmuse osastavasse käändesse. Sain kukalt kratsida. (Õige vastus peakski ‘vesi’ olema). Matemaatikas oli ka üks üsna vastik kuusnurga ja poolringidega. Võttis kohe aega, et välja mõelda kust pihta hakata. Kõige lihtsam oli vast füüsika *ptüi-ptüi-ptüi*, valemid olid ees ja teemad üsna selged.

8. Mis sa arvad, kui hästi sul katsetega läks? Kuidas su oletatav tulemus

suhestub sinu 9. klassi tulemustega? Ma arvan, et mul läks veidi paremini kui kolm aastat tagasi. Mata ja füsa on loodetavasti umbes samad, eesti keeles võiks seekord veidi paremini minna. 9. klass mata - 96? füsa - 98 esta/inka - 70 midagi vist

9. Kui hästi olid sul põhikooli teemad veel mees ja kas sa said ka mõningaid

gümnaasiumis õpitud teadmisi testis rakendada?

Põhikooli teemad tulid koos vennaga korrates vähemalt mulle üsna hästi meelde. Ma (vist?) proovisin ühte ülesannet kas tuletise või koosinusteoreemiga lahendada. Kui ei proovinud siis kindlasti tahtsin.

10. Mida sa soovitaksid tulevastele katsete tegijatele põhikoolis?

Õppida, õppida, õppida ja magada. ^R

JULGE UNISTADA SUURELT! UURIMISTÖÖ AVAB UKSI

Liis Liivand
135A

Käin 11. klassis. Jah, see tähendab uurimistööd. Ei, siit ei tule mingi masendav artikkel sellest, kui raske see kõik on ja kui palju või vähe üks keskmine üheteistkümnendik magab. Vabandust kõigi lennukaaslaste ees, kes ehk leiavad, et ma ei edasta adekvaatselt teie pingutusi. Tähelepanu! Tegemist on minu kogemustega. Enne vihamist lugege tähelepanelikult sissejuhatust. Kaebuste püsimisel või kõrvaltoimete tekkimisel pöörduge minu poole.

Teema valimine läks mul kergelt. Juba mu põhikooli eesti keele õpetaja ütles mitu aastat tagasi, et teeksin töö kindlasti teatrist. Nii ma siis teengi. Täpsemalt öeldes võrdlen A. H. Tammsaare romaani “Tõde ja õigus II” ja Elmo Nüganeni dramatiseeringut “Tõde ja õigus. Teine osa” ja uurin varasemaid lavastusi samal romaanil ning ka mitmeid Elmo Nüganeni lavastusi.

Kuigi eelnevalt nimetatud moodustab suurema osa mu uurimistööst, pole see osa, mis mul 15 aasta pärast esimesena meelde tuleb. Paremini ehk jääb meelde 13. detsember. Sel hommikul kõndisin kooli asemel Tallinna Linnateatrisse, kus mul oli

võimalus intervjuuerida Elmo Nüganeni.

Intervjuu mõtte pani mu juhendaja teemat valides kohe lauale. Alguses ei uskunud me ilmselt kumbki, et see tõesti nii ka minna võib. Siiski tasus võimalust uurida. Pärast pooleaastast kirjavahetust Linnateatri kirjandustoimetajaga sai intervjuu kuupäev ootamatult paika pandud.

Nii leidsingi end ühel neljapäevahommikul Linnateatri peanäitejuhi kabinetist vestlemas inimesega, kelle lavastused olid mind teatri juurde toonud. Uskumatu, milliseid imesid teeb lause “Ma õpin Tallinna Reaalkooli 11. klassis ja teen uurimistööd teemal ... ning oleks suureks abiks, kui ...”. See lause tõesti avab teile uksi, mille olemasolustki ei teadnud. Julgege suurelt unistada!

Kuna Nüganen on minu uuritava teksti ise dramatiseerinud¹ ning ka lavastanud, siis rääkisime peamiselt just tema dramatiseerimise ja lavastamise protsessist. Rääkisime siiski ka laiematest teemadest, millest mõned mõtted ka teieni toon.

Väljatoomist väärrib tõik, et Nüganeni poolest lavastusest on A. H. Tammsaare pea ainus eesti autor, keda ta lavastanud on. Nüganen ise ütles, et ta on soovinud aru saada, mis A. H. Tammsaare nii erilist on. Nüüdseks on ta selle ka ära tundnud. Nüganen hindab kirjaniku juures just sügavust ning eestilikkust. Soomes ja Lätis on küll haid ja suuri kirjanikke, kuid temaga võrreldavat ei ole. See oli ka üks põhjustest, miks kutsusid lätlased Nüganeni Riiga “Tõde ja õigus IV” lavastama.

Veebruaris linastus Tanel Toomi kauaoodatud film “Tõde ja õigus”. Nüganen on õnnelik, et “Tõde ja õigus I” filmi tegemine ette võeti ja veel nii suurelt. Tegijatel lasub suur vastutus, sest erinevalt soomlastest, kelle linastus juba kolmas “Tundmatu sõduri” filmiversioon, on raske uskuda, et eestlased lähitulevikus hakkaksid “Tõde ja õigus I” uusversiooni tegema. Kuigi Nüganen on teinud mitu väga menukat filmi, peab ta end siiski teatrilavastajaks ning mõtet romaanisarja esimesest osast film teha pole tal peast läbi käinud.

Lõpetuseks mõned üldised näpunäited noorematele, mis loodetavasti aitavad seda pikka protsessi veidigi valutumaks muuta:

- Valige teema, mis teile päriselt meeldib ja mis ka veebruaris veel silmad särada paneb
- Eriti hästi on, kui su teema ka su juhendajale ja komisjonile meeldib
- Valige juhendaja, kellele te ei taha pettumust valmistada
- Alustamine on kõige raskem
- Kui on võimalik, alustage enda jaoks kõige raskemast osast. Te veel tänate ennast veebruaris
- Olge järjepidevad
- Kui te varem pole selgeks saanud, siis on viimane aeg õppida oma aega planeerima
- Uurimistööd saab kirjutada ka ilma unetunde varastamata
- Märksõna “Teen uurimistööd” avab mitmeid uksi ja võimalusi
- Unistage suurelt ja täitke need unistused. ^R

¹Dramatiseerimine on proosa või luuleteksti muutmine draamatekstiks, antud juhul romaani “Tõde ja õigus II” kujundamine näidendiks. Valminud näidendit nimetatakse dramatiseeringuks. Dramaturg on inimene, kes tegeleb peamiselt dramatiseerimise ja näidendite kirjutamisega.

UT MORS EST EHK KÜSITLUS GÜMNAASIUMI LÕBUSAIMA OSA ÜLE VOL. 2

Karl Hans Kostabi 134B

3. märtsil, viimasel valimispäeval sai laiali saadetud sügisel läbiviidud UT küsimustiku ambitsioonikam järg. Eesmärgiks oli uurida vaeste üheteistkümnendike olukorda uurimistöödega paar nädalat enne tähtaega, innustada nii mõndagi sellele rohkem mõtlema ja *y'know*, tegelikult tegema hakata.

Küsitlusele vastanud oli 84, mis on palju parem kui eelmise 59. Vastajatest tõestasid oma vahvust parima klassina B-kad, olles kõige innukamad vastajad. Oma mainet hoidis ka C klass, kellest vastas ligi 10 inimest vähem kui B klassis.

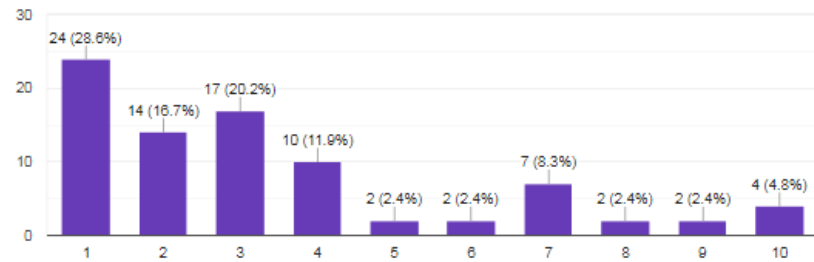
Alustame siis tavapärasest. Küsimusele, kas UT on valmis, vastas 79.8% inimestest "ei". Kaheksakümne neljast vastajast leidis 77.4%, et neil saab UT kindlasti valmis, 16% vastas "võib-olla" ning kolmelt inimeselt tuli vastuseks, et ei saa valmis. See sobib hästi reaalse lõppseisuga – täpselt 3 inimest ei saanudki oma UT-d tähtjaks valmis.

Tuleb välja, et 18% on head ajaplaneerijad. Klassikaliselt hakkas umbes viiendik õpilastest tööd tegema alles viimasel vaheajal enne esitamist. Tagasisides mainiti, et üks võimalikest vastustest oleks pidanud olema ka "vahetult enne kollokviumeid", mis on ilmselt nii mõnelegi päris *reliable*. 17% hakkasid UT-d tegema vahetult enne kolmandat kollokviumi, näidates, et õpetaja Somelari lemmikajaviitest kollokviumite näol on ikka kasu ka.

Nagu näha, siis enamik on oma valitud teemaga rahul. Ligi kolmveerand vastanutest on pigem rahul, kui et ei ole

Kui väga kahetsed antud teema valikut?

84 responses

rahul. Sarnaselt eelnevaga leidis vaid 37% vastanutest, et nad kindlasti ei taha teha samal teemal bakalaureuse- ega magistritööd. 46% vastas "võib-olla" ning ainult 17% leidis, et tahavad teha seda samal teemal.

83% vastanutest ei ole vahepeal teemat vahetanud. Ülejäänud vastajatest olid kaks vastanut teemat vahetanud lausa mitu korda. Valdavalt oldi oma uurimistööga rahul. Üle poole vastanutest olid tööga kas rahul või vähemalt natuke rahul. Ainult üks vastanu polnud tööga raasugi rahul, 8.3% vastas "pigem ei ole".

Nagu näha, siis 3. märtsi seisuga oli UT progressi *bell curve* liikunud ilusti lõpusirgele.

Tundub, et õpetaja Somelari katsed õpilasi rohkem ja varem UT-ga tegelema innustada olid edukad. Kõige levinumad asjad, mis veel tegemata olid, oli klassikaline trio: kokkuvõte, *abstract* ja resümee. Kõik kolm olid peaaegu sama vastanute arvuga, mis tuleb eeldatavalt sellest, et need kolm osa on omavahel väga tugevalt seotud ja kirjutatakse tihti korraga. Järgmine kõige vähem valmis osa oli vormistus. Minu jaoks

tuli üllatusena see, et ainult 30% vastanutest oli probleeme viitamisega, mis näitab, et töö kirjutamine ja samal ajal korralikult viitamine on levinum, kui seni arvatud.

Tore oli kuulda, et enamiku hinded uurimistöö tõttu kahjustada ei saanud. 33% leidis, et nende hinded ei saanud "üldse mitte" kahjustada. Ainult 8% vastas, et nende hinded kannatasid väga ja 26%, et nende hinded kannatasid ainult natuke. Kui aga hinnete langus polnud mureks, siis mis oli? Sellele saab aimu järgmisest küsimusest.

Siin on toodud mõned parimad vastused küsimusele "Mis on osutunud UT tegemisel kõige suuremateks raskusteks?"

- Wordi dokumendi lahti tegemine ja juhendajaga rääkimine;
- motivatsioon (kordus *ca* 10 korda);
- "Juhendaja ei aita :(ei jaksa ka";
- materjali keerukus;
- alustamine (kordus ka väga palju);
- viitsimine faili avada;
- Reaalkooli 11. klassi idiootselt raske õppekava;
- "Juhendaja ei vastanud vahepeal poolteist kuud";
- liiga vähene kofeiinikogus;
- „Mul on UT valmis“ jutud;
- "Mind piinab tugev süütunne alati, kui ma UT-d ei kirjuta";
- kool, trennid, sotsiaalse elu omamine;
- "Kommunikatsioon eri juhendajatega ja kuldse kesktöö leidmine nelja erineva juhendaja seletuste vahel";
- tulemustest ei saanud normaalseid järeldusi teha.

Nüüd midagi, mida väga soovitan tulevastel üheteistkümnendikel, meie kallitel rebastel

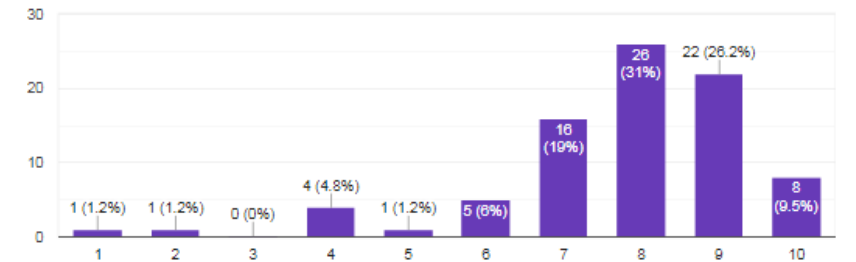
lugeda. Allpool on vastused küsimusele "Mida ütleksid septembrikuu endale?"

- "Pole nii hull, kui arvasid."
- "Hakka varem tegema!" (sama asja ütles veel 10 inimest)
- "Tee kiiresti ära!!!!!!!"
- "Sa ju võid rohkem kui 3 nädalat enne tähtaega proovida alustada."
- "Ükskõik, mida ma ka ei ütleks, varem ma niikuinii tegema ei hakkaks."
- "Ära higista nii palju. Aasta pärast samal ajal keegi isegi ei mäleta, millest ja miks sa tegid."
- "Uurimistöö on võimalik kirjutada valmis ka kolme nädalaga, aga teemade jaotamine ühtlaselt kogu kirjutamisperioodile aitab säästa nii ajurakke kui unetunde."
- "Pls tegele sellega, mitte ära lükka aina nädalavahetuste kaupa edasi."
- "Saada rohkem juhendajale üle lugeda. Pidevad väiksed ampsud on efektiivsemad kui harvad suured."
- "Hakka tegema, va loll patsaan."
- "Vii küsitlus varem läbi. Ära ole laisk."
- "Tee iga nädal midagigi, siis on enne kollokviumit hea olla."

Kahtlemata oli kõige tähtsam küsimus, kas „Töest ja õigusest“ saab kultusfilm nagu „Kevade“ või „Viimne reliikvia“? Esteetiline 69% vastanutest arvas "jah" ja

Kui lähedal/kaugel oled enda arvates hetkel UT lõppversioonile ?

84 responses

27% "võib-olla". Kolm inimest vastasid, et sellest ei saa järgmist kultusfilmi. See on täpselt nende inimeste arv, kes UT-d ei lõpetanud. Kokkusattumus?

Pärleid tagasisidest:

- "Tahaks magada ka."
- "Miks peab korraldama "UT koordinaatori kohtumisi"????? Meili teel oleks palju mugavam informatsiooni jagada."
- "Suitsiid on ka lahendus > UT tegemine :)"
- "Asja ei pea nii raskeks ajama, kui seda tehakse TalLinNa ReaAlKooLis..."
- "Kust tulemusi näeb?"
- "Ajab kergelt öeldes nutma."
- "UT suht lebo, kõik vinguvad, et ei

- jõua valmis, kui tegelt saaks kirjutada." "Tipp-topp küsimustik."

Kokkuvõttes tõestas 135. lend, et me kõik pole tingimata määratud kordama meile eelnenute vigasid. Nad suutsid peaaegu kõik gümnaasiumi ühe raskema osaga hakkama saada. Teil on jäänud veel kaitsmine, kuid kuna selle slaide saab kirjutada ka kell kolm öösel enne kaitsmist, siis põhimõtteliselt on kõik oluline tehtud. Rebased, teil läheb raskeks oma eellasi ületada, kuid proovige ikkagi kõigest väest. Suhelge nii oma lennukaaslaste kui ka asja UT orjusest pääsenutega, sest paratamatult tekib palju probleeme, mis tunduvad liiga tühised või piinlikud, et nendega juhendajat tüüdata. ¹⁸

TOOMAS REIMANNI LUULENURK

Väike näide sellest, kuidas kohustustest kõrvalehiilimine OJK!

On seadmetel, mis röõbiti, ju kõigil sama pinge. Kuid tööd teeb vool just enim seal, kus takistus on väike.

Nüüd mõistetavaks muutub see, miks jadarähklemine parem!

Keerukast rööpräheldes ei möhkugi teil meelde jää – pingutus on sama küll, kuid mõte sest ei läbi läe!

Ai pael, mul on nii hea meel, et sain tänu mõttevälgatusele Reaalkooli II korruse koridoris sellise kirkavärvilise, aga samas suhteliselt totra luuletuse kokkukirjutamisega hakkama, kombineerides vooluringe ja mõtlemisoperatsioone! ¹⁹

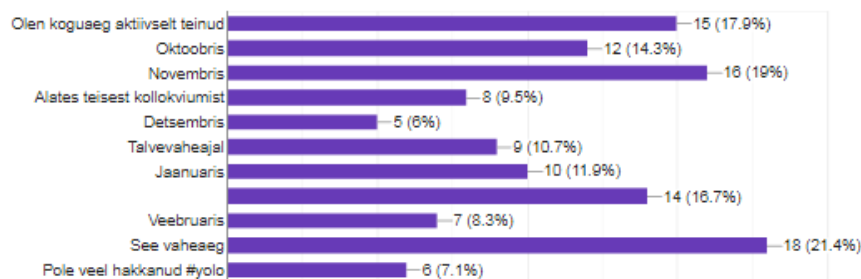

Rööprähklemine

Allikas: Jesper Deleuran

Millal hakkasid "aktiivselt" tegema?

84 responses

SOSINAD ON MUUSIKA ME KÕRVADELE

Kristofer Mäeots
134C

Kevade, soojade ilmade ning valgusküllasemate päevade tulekuga tekkis mul tahe kuulata elavamalt, tantsulisemat muusikat. Lofi, mille kohta tegin mõned kuud tagasi artikli, on minu jaoks rahulikuma aja muusika ehk teisiti öelduna, ma liigitaksin talve rahulikuma aja alla.

Avastasin enda jaoks Michael Jacksoni. Noh, ta on ju päris lahe artist, kuigi tema maine on mitmete väidetavalt sooritatud kuritegude tõttu nüüd küsimärgi alla sattunud. Minu jaoks ei muuda see tema muusika kvaliteeti, mis on aegumatult hea.

Hakkasin uurima Michael Jacksoni kohta ja avastasin, et ta kogus noorena palju inspiratsiooni *funk*-artistist nimega James Brown. Tema muusika hakkas mulle kohe meeldima: tempokas, tabav, imeline. Sellest tulenevalt hakkasin rohkem otsima enda jaoks *funk*, *soul* ja *disco* muusikat.

Minu kõrva jäi selline bänd nagu The Whispers. Olin põgusalt nende muusikat

The Whispers'i viljakaim koosseis

Allikas: Pinterest

kuulnud ka varem, kuid erilist mõju nad mulle miskipärast ei avaldanud. Seekord oli teisiti. Kohe, kui seda muusikat kuulsin, hakkasin oma keha selle rütmis liigutama. See on tõesti nii kütkestav ja rütmikas.

The Whispers tegutseb nüüd pigem vähe, kuid 1960.–1990. aastatel olid need mehed väga kõvad tegijad. Aga eks nende muusika

jääbki edasi elama, kui me neid jätkuvalt kuulame. Žanri poolest on neid liigitatud nii *funk*'i, *soul*'i kui ka *boogie* alla.

Minu kolm isiklikku lemmikhitti:

The Whispers – “Keep On Lovin’ Me”
The Whispers – “It’s A Love Thing”
The Whispers – “And the Beat Goes On”

ÕPETAJA VESKIMETSA TERVISENURK

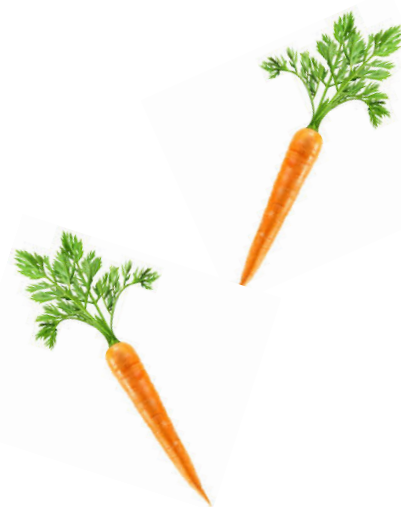
Õp Kersti Veskimets

Kas oled väsinud, jõuetu, hajameelne, loid, ärritunud, keskendumisraskustega või kas su nahk on kuiv, kahvatu, küüned haprad?

Kui sul on mõned nendest tunnustest, siis ei ole see kevadväsimus, vaid põhjus peitub elustiilis ja kesises toidulauas, kus on puudus vitamiinidest. Kas sööd piisavalt värskeid puu- ja juurvilju? Tarbi iga päev vähemalt 300 g köögivilju ja 200 g puuvilju-marju, sest väsimuse ja stressi vastu aitab hästi võidelda C-vitamiin. Kusjuures kapsas, sibul, porgand, naeris ja peet on ainsad kodumaised köögiviljad, mis ei kaota talve jooksul vitamiinivarusid.

Paljude vitamiinide, nagu B-, A-, D-, E- ja K-grupi omastamiseks on vaja rasvu toidus, kusjuures loomsete toiduainetega toimub omastamine paremini. Viimastest imendub ka raud paremini kui taimsetest. Lastel ja noortel on tunduvalt suurem rauavajadus kui täiskasvanutel ja seetõttu esineb teil ka sageli rauapuudus, seega väsimus. Ära joo kohvi ja teed, kui sul on rauavaegus – need takistavad raua omastamist! Ära söö ainult makarone ja ahjukartuleid, sest siis oled väsinud ja stressis, sest puuduvad B-grupi vitamiinid.

Ja ikka ja alati ei väsi ma kordamast: suurenda füüsilist koormust – siis kasvab energiatase, sest sul on eelkõige ajuväsimus. Kui aga lihased töötavad, kaob see kiiremini.

134. LEND LÄBI AJA

Allikad: kooli galerii, klasside ajaveebid

1. september 2016

Reaal 135

Sõrmustepidu

Reaal 136

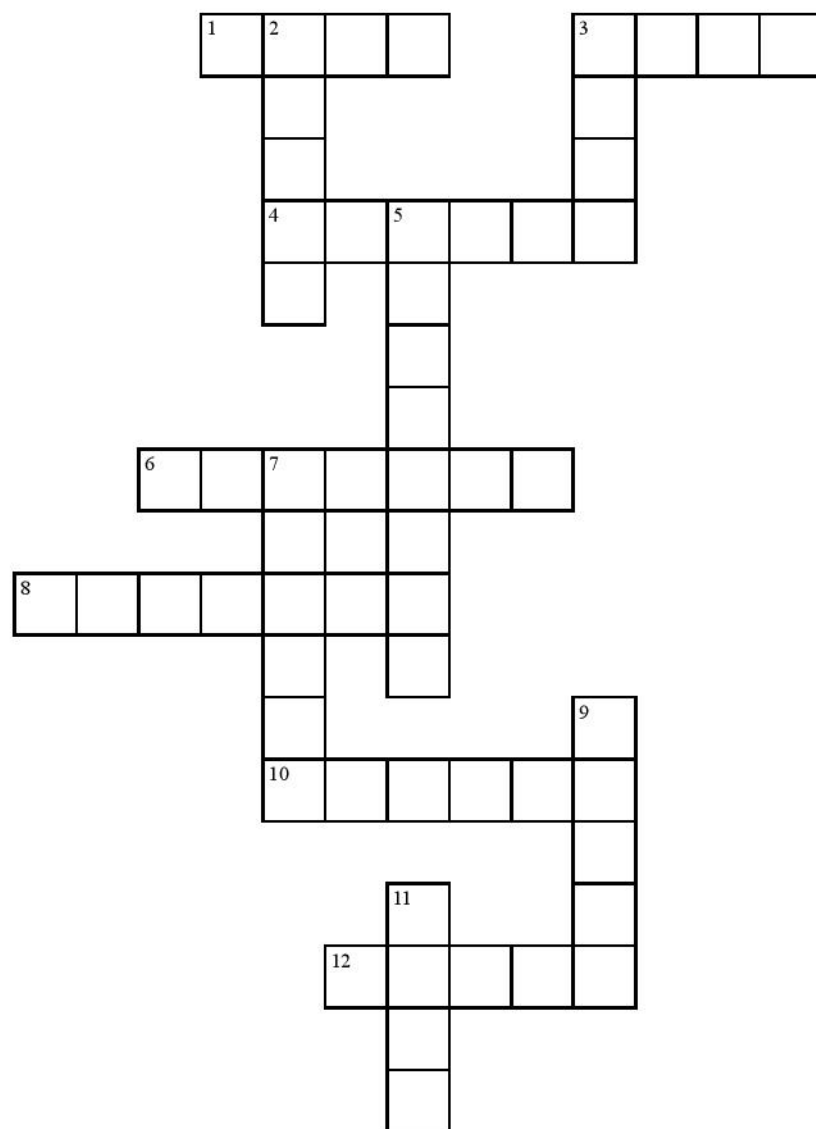
Lõpukell

Märgiaktus

Õpetajad

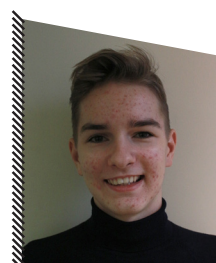
Paremale

1. Gena ja ...
3. Kuninglik loit
4. Omab isiklikku laevastikku
6. Tal on Tapperist keeld peal
8. Käib ringi nagu pikk liinibuss- lõõtsaga
10. Talle parem spikerdamisega mitte vahele jääda
12. Laena mulle ..., Vanemuine

Alla

2. Tähtsad on teod, mitte sõnad
3. Lemmikskulptuuri moto on Just Do IT
5. *sahka*sahka*
7. Rasputin või hipi, pole veel kindel
9. Kogub mudelronge, või siis hitib
11. Moodle on nagu tema oma laps

VÄIKE MAJA

Gerdo Germann
137C

Marta Tõnisalu
137C

Käisime Väikese maja õpilastelt lingvistikaalaseid küsimusi küsimas. Palusime neil defineerida järgmisi sõnu.

Huumus

“Söök”
“Nali või midagi”
“Kas see on nagu kuumus?”

Vargapesa

“Varesepesa”
“Varaste peakorter”
Õige definitsioon: vargapesa – varaste asupaik; pistik

Fotosüntees

“Fotokaamera”
“Ma olen näinud ja ma olen kuulnud sellest, aga ma ei tea mis see on.”
“See lindi asi, mis pannakse fotokaamerasse”

Tutipäev

“Jänestepäev?”
Seda tähistatakse suures koolis
“Pandakse tutimütsid pähe”
“Aa see on see, kui kaheteistkümnenda klassi õpilased panevad esimese klassi riided selga ja käivad veepüssidega ringi.”

Arhitektuur

“Maja kujundus”
“Ehituste planeerimine”
“Makett”

Rüperaal

“Keemiline koostis”
“Reaktsioon”
“Kui sa rõhited ja hüppad samal ajal.”
Õige definitsioon: rüperaal – sülearvuti

Tetraeder

“Mingi roboti protsessor”
“Ühest raamatust ma lugesin sellest”
“Tedretähn teise sõnaga äkki”

Paisumais

“POPCORN!”

Idufirma

“See on *start-up*! Ma olen ise seda teinud, käisin Robotexil.”
“Mu isa ju rääkis, et see on selline algne ettevõte.”

Ubin

“Uba”
“Väike asjandus”
“Mingi väike jubin”

Galvanoplastika

“Plastiliin ja liim kokku”
“Firma”
Õige definitsioon: galvanoplastika – voolu keemilisel toimel põhinev meetod metalljäljendi saamiseks reljeefsetest mudelitest

Aatom

“KÕIK koosneb aatomitest”
“See on hästi väike”
“See on igal pool praegu”

Harilik murd

“Harilik pliats”
“See kui harilik pliats murdub pooleks”
“Käe murd”
“Kirjareegel või midagi”

Reostaat

“See on see, kui sa samal ajal koostad referaati ja reostad internetti.”
“Reostaja”
“Prügi sorteerimine”
Õige definitsioon: reostaat – juht, mille takistuse väärtus on muudetav

Asalea

“Laiskloom”
“Lill”
“Osaleja”

Täname vastajaid 2.a-st: Lorna, Ronja, Helena, Emili ja Hendri.

ÕPILASTE NALJAKAD VASTUSED

Kersti Veskimetsa nopped õpilaste bioloogiaturundides kogutud teadmistest

Inimese organism ei suuda seeni hästi seedida, sest seentel on ümber intiimkest.

Vähil on kehaosadeks käimlad.

Miks piim kalgendub hapete toimele? Sest tähtaeg saab läbi!

Kahetiivaliste teine paar tiibu on arenenud summutiteks.

Kasvuhormooni sünteesib ajuri pats.

Räim on heeringa käabastunud variant.

Kahepaiksete üheks tunnuseks on piimanäärmete olemasolu.

Kahepaiksed on need, kes hakkavad kohe hüppama, kui on kuljustest välja kasvanud.

Bioloogiline surm järgneb kineetilisele surmale
Õpetaja: „Nimeta põhjus, miks võib lootel

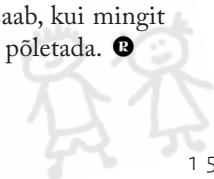
väärareng tekkida.“ Õpilane: „Kui mehe sperma juba on imelik.“

Inimene kuulub seltsi „primitiivid“.

Eluslooduse riigid on: loomad, taimed, seened, bakterid ja protestandid.

Ämblikul on võrguniidi jaoks eesnääre.

Keemiast ka: hapnikku saab, kui mingit lillat magnaati läbi klaasi põletada.

ÜTLUSED

A. Kell: "Ma varastan GAG-ist kriiti."

A. Kell: "Ärge nüüd töö ajaks haigeks jääge. Sööge sibulat ja käige jooksmas."

Õpilane: "Aaaa!"

M. Kanne: "B"

P. Karu: "Teaduspark pole mingi Vembu-Tembumaa."

P. Karu enne muldade kontrolltööd: "Olgu muld teile kerge."

L. Kravtsenko: "Kümme? Milleks sulle kümme? Ema minestab ära, kui näeb, et sa said kümne."

L. Kravtsenko ei leia kriiti üles: "Millega ma siis enne kirjutasin? Pistin nahka või?"

(Pärast e-kirja tõlkimist, kus tüdruk kurdab, et öde kasutab ta riideid)

K. Haugas: "Arvatavasti on probleem sügavamal, aga meie seda lahkama ei hakka. See pole psühholoogiakund, vaid saksa keel."

T. Reimann: "Ruutvõrrandit ei oska lahendada vä."

M. Särg: "Mõelge peaga mitte kõhuga."

M. Saar: "δ+ vesiniku aatomis tähendab, et o n osaliselt vaba pind, vanemad läksid teatrisse või midagi."

A. Talts: "See pole lihtne. See on väga lihtne!"

P. Karu: "Põhja-Tallinn on hipsterite linnaosa. Ma elan Põhja-Tallinnas. Ausõna ei ole hipster, luban."

T. Luuk: "Iga mees peab ise oskama oma luuda kasutada."

N. Sinjukina: "Aga räpp, see pole ju muusika."

N. Sinjukina: "Eksamil peate asju välja mõtlema."

Õpilane: "Aga see on ju valetamine!"

N. Sinjukina: "No ja mis siis."

Õpilane: "Kas see aasta tuleb eksam raske või kerge?"

A. Talts: "No minu jaoks on iga aasta kerge."

Tundi hilinemud õpilane: "Vabandust, ma läksin millegipärast neljandale korrusele."

M. Somelar: "Pole hullu, ma ükskord ei tulnudki tundi."

M. Reedik teeb tahvilil ülesannet tehes vea

Õpilane: "Te tegite valesti ju."

Reedik: "Ülesandel ongi mitu lahendusviisi."

Õpilane: "Aga te pidite just selle vale valima."

A. Kell: "Kas täna on mingi halb tähtedeseis või? Kõik klassid on nii rahutud."

Reimann: "Miks ei tehta hõbedast juhtmeid?"

Õpilane: "Sest need on kallid."

Reimann: "Jah, enne posti otsa jõudmist kaovad need ära."

T. Reimann: "Ühte oomi tähistatakse oomegaga, mis peaks olema joonistatud nagu väike õunapuu."

A. Kell: "Alkohol on tarkade inimeste jook."

		2	4					
6				8	1	9	2	
		3		9			4	1
				5		1		8
	1						3	
3		9		4				
7	4			2		3		
	2	5	3	6				7
					4	8		

9			1			7	5	
8					9			
3	1			2		6		
6	5				3			
4		9		1		8		6
			9				4	5
		4		8			3	9
			6					7
	9	8			7			1

PALJU ÕNNE!

Toomas Reimann	01.05
Jaagup Kippar	03.05
Veiko Somelar	03.05
Andres Sarapuu	05.05
Kerli Kupits	07.05
Niina Karamkova	11.05
Riin Saar	15.05
Anu Sildnik	27.05

o Peatoimetus

Kirke Kaur 135B
Margareta Päts 135B

o Kujundus

Joosep Viik vill132
Susanna Mett 134A

o Küljendus

Regita Luukas 135C

o Toimetus

René Piik 134A
Erko Olumets 134A
Birgit Saliste 134B
Kristofer Mäeots 134C
Kristjan Baikov 134C
Rene Aleksander Truuts 134C
Liis Liivand 135A
Nicolas Lotman 135B
Kristjan Nork 135C
Siret Siim 135C
Heleen Rahel Ojasalu 136A

o Keeletoimetus

Tarmo Pungas 134A

o Toimetuse nõuandja

Kaia Kivitoa
Mirja Särg

o Aitäh

Toomas Reimann, Kersti Veskimets, Karl Hans Kostabi 134B, Siim Laasik 134B, Karl Gregor Baumann 134C, Kaspar Kalle 134C, Mikk Truve 134C, Kai Vallikivi 134C, Triin Veskimeister 134C, Markus Vaher 135B, Andre Otti 136B, Gerdo Germann 137C, Marta Tõnisalu 137C, Karl- Martin Idol vill130A

o Kaanefoto

Kirke Kaur 135B

o Lehe nr

164